

De løb tør for idéer

Side 1 og 5

"Krise i Socialdemokratiet"

Kresten Schultz-Jørgensen skriver om splittelse og krise og Kasper Elbjørn dokumenterer slingrekursen i Socialdemokratiets udenrigspolitik.

Af Kresten Schultz-Jørgensen, tidligere chefredaktør på Aktuelt

Når redaktionen har bedt mig kommentere det nylige folketingsvalg, bliver mit udgangspunkt nødvendigvis at moderere både triumfen hos vinderne og forbitrelsen hos taberne.

At vi skiftede regering i november, var således hverken opsigtsvækkende eller usædvanligt. Det var snarere logisk - i dette land, hvor det politiske pendul grundlæggende svinger hvert tiår, og hvor vi som vælgere synes at være klar over, at det går ud over både politikere og befolkning,

hvis de samme mennesker har magt for længe.

De løber tør for idéer. De begynder at forveksle magtens privilegium med retten til magten. Eller de gør begge dele?

Idékatalog opbrugt

Hvad der groft sagt skete

for Anker Jørgensens regering i starten af 1980'erne, for Poul Schlüters i starten af 1990'erne - og altså for Poul Nyrup Rasmussens 10 år senere. At både Anker Jørgensen og Poul Schlüter gik selv, er en detalje. Idékatalogerne var reelt opbrugt, som de også var det for regeringen Poul

Nyrup, hvor der altså ikke desto mindre skulle et folketingsvalg til af den enkle grund, at regeringen forlængst var begyndt at tro, at magt helt grundlæggende ligger moralsk bedst i hænderne på radikale og socialdemokrater.

Side 3

"Oles klumme"

Som et nyt fast indlæg i bladet introducerer vi Oles klumme, hvor MEP Ole Andreasens (V) denne gang skriver om euroen og konventet.

Side 4

"Finanslov 2002"

Jannick Nytoft skriver om Venstres Ungdoms bud på en sund og liberal finanslov.

Af Jens Rohde, politisk ordfører, Venstre

Det er de store ord, som er fremme hos Socialdemokratiet og SF i disse dage. Listen over nedskæringer i råd, nævn og puljer samt andre besparelser har indtil videre fået ord som "blodbad", "dødsliste", "dødsygt", "massakre", "katastrofe" og "nedsavning af den gren, velfærdssamfundet hviler på" knyttet på sig.

Det minder lidt om de sportskommentatorer, som udråber fodboldresultater som katastrofer, og jeg er

meget spændt på hvilke ord, oppositionen vil finde på, når de ser den samlede finanslov. Findes de stærkere? "Knaldhamrende" kan måske blive det næste.

Jeg kan nemlig love, at regeringen vil føre sine valglofter ud i livet, og det skal gøres uden stigning i skatter og afgifter. Regeringen har lovet et løft til sundhedsvæsenet på 1,5 mia. kroner. Der skal findes en halv mia. kroner til at bedre forholdene for de ældre, og en forbedret barselsorlov skal finansieres. Det er helt afgørende kerneområder for regeringen, og det har vi lagt åbent frem i valgkampen.

Når vi ikke vil finansiere med yderligere skatter og afgifter, som det altid har været traditionen i dansk

politik tidligere, så betyder det naturligvis, at andre områder må holde for. Politik handler om prioritering. Det er nøjagtigt det, som regeringen er i gang med.

For første gang i Danmarkshistorien er der indført reel budgetdisciplin. Det betyder, at alle nye tiltag skal finansieres inden for de eksisterende rammer. Måske er det her, at skoen trykker for oppositionen.

I Venstre har vi op til finanslovsforhandlingerne taget fat på at få gjort noget ved de ufatteligt mange overflødige råd og nævn, som den danske stat bruger skatteborgernes penge på. Vi har allerede fået historierne om kulturministeriets udviklingsfond, som bru-

ges til udvikling af computerspil og aftenskolekurser i druk, fest, pornofilm, tan-go for mænd o.s.v. Sådan noget taler for sig selv. Men derudover findes der adskillige nævn og råd, som lyder meget tilforladelige, men som har meget få - og nogle gange slet ingen - sager at arbejde med.

Det Radikale Venstre, som ellers forsøgte at føre valgkamp på at sanere i råd og nævn, påstår nu, at regeringen afskaffer demokratiet ved at fjerne medlemmet. Det er ikke korrekt. Venstre lægger vægt på folkestyre fremfor netværkstyret ekspertvælde. Samtidig må det vel være på sin plads at spørge, om danskerne har fået mere demokrati eller velfærd på baggrund af Kontaktudvalget for Kartofler, Vinsmag-

ningsudvalget, Fragtskibsgarantinævnet, Ankenævnet for Hulmursisolering eller Udbyttedelingsnævnet? Jeg tror det næppe. Sidstnævnte blev oprettet i 1957. Det eksisterer endnu, selvom det ikke har haft møder i flere årtier.

Regeringen gør op med årtiers ødselhed, og det er måske derfor, at det gør så ondt på oppositionen.

Side 6 og 7

"Ulandsbistand"

Pia Larsen, MF sætter ulandsbistanden under lup. Christopher Arzrouni skriver om misbrug af de danske støttekroner og Anders Holbech Jespersen kommer med et godt bud på en global og vækstorienteret udviklingspolitik.

Side 11

"Indefra"

Lars Stolshøj ser tilbage på en vellykket valgkamp, og sætter nye mål for fremtiden. Bent Larsen præsenterer amsrådsgruppens arbejdsfordeling.

Bal i den borgerlige

Af Jens Frimand og Preben Falk Rangård

Københavns Amt

Lars Stolshøj
Tlf. 4373 3565
e-mail: stolshoj@post.tele.dk
Homepage:
www.venstre.dk/amt/kbh

Formand for amtsrådsgruppen

Bent Larsen
Tlf.: 3963 0200
e-mail:
benlar@amtsraad.kbhamt.dk

Gentofte

Inés Wandel
Tlf.: 3963 5501
e-mail: vinwa@ft.dk

Folketingskandidat

Kirkeminister
Tove Fergo, MF
Tlf.: 3392 3920
e-mail: ava@km.dk

Lyngby

Søren Lund
Tlf. 4580 9822
e-mail: s-lund@post4.tele.dk

Folketingskandidat

Flemming Oppfeldt, MF
Tlf. 4495 6792

Ballerup

Ole Jørgensen
Tlf: 4497 0148
e-mail: oleball@post11.tele.dk

Folketingskandidat

Pia Larsen, MF
Tlf.: 4466 4858
e-mail: vpila@ff.dk

Glostrup

Hans-Christian Ellegaard
e-mail: ellegaard@mail.tele.dk

Folketingskandidat

Statsminister
Anders Fogh Rasmussen, MF
Tlf.: 3392 3300
e-mail: stm@stm.dk

Hellerup

Hans-Georg Nielsen
Tlf.: 3962 0090
e-mail: ghgnielsen@mail.tele.dk

Folketingskandidat

Kirkeminister
Tove Fergo, MF
Tlf.: 3392 3920
e-mail: ava@km.dk

Gladsaxe

Vibeke Nielsen
Tlf.: 4498 1286
e-mail:
vibnie@amtsraad.kbhamt.dk

Folketingskandidat

Gitte Lillelund Bech, MF
Tlf.: 3337 4544
e-mail: vgilb@ft.dk

Hvidovre

Bent Hansen
Tlf.: 3678 8990
e-mail: bnth@ferrosan.dk

Folketingskandidat

Johnny Winsløw
Tlf.: 3647 3247
e-mail: winsloew@post6.tele.dk

Amager

Tove Malzer
Tlf.: 3253 2486
E-mail: tovealzer@gef2net.dk

Folketingskandidat

Marion Pedersen
Tlf.: 3257 3067
e-mail: marion@post1.tele.dk

Rødovre

Lis Lykke
Tlf.: 4491 7399
e-mail: lis@newconnexion.dk

Folketingskandidat:

Kjeld Danneskjold-Samsø
Tlf.: 3964 0026
e-mail: kjeld@danneskiold.dk

VU i Storkøbenhavn

Peter Larsen
Tlf.: 3969 7999

Statsminister Anders og Fru Annemette.

Statsministeren tilstår.

Amtsformanden udøver charmerende medlemspleje.

Når Venstre i Københavns Amt holder fest, bliver det gjort ordentligt. Valgsejren skulle markeres på behørig vis – og det blev den!

Blandt de 350 deltagere kunne man blandt andre finde Statsministeren, Integrationsministeren og Kirkeministeren, alle med ægtefælle. Claus Hjort Frederiksen måtte desværre melde afbud, da han var beskæftiget til anden side.

Amtsformand Lars Stolshøj bød velkommen, og takkede medlemmer og organisationsfolk for en formidabel indsats under valgkampen.

Dialog med Fogh

Efter forretten gik Anders Fogh Rasmussen på talerstolen og formidlede også sin tak. Han nævnte i sin tale den strategiske beslutning om, at statsministerposten skulle vindes fra Sjælland, og takkede for den varme modtagelse han selv og familien havde fået, da de i 1999 flyttede til Københavns Amt. I Viborg Amt var man den gang noget bekymret over folketingskandidatens skiftet til Glostrup-kredsen, der ikke havde givet valg siden 1975. Men projektet lykkedes; Glostrup-kredsen skaffede amtet et mandat mere – og lidt til. Anders berettede om muntre oplevelser fra valgturneen "Dialog med Fogh", og indledte med en episode, som han tilstod, ikke tidligere at have omtalt for sin hustru.

Tager man udgangspunkt i Bertels tale, må han bestemt formodes, at han her spørger: "Skal vi ikke nedsætte et kontaktudvalg mellem dig og mig og Per Stig, der inden for en rum tid" kan fastlægge en dato for en ny euro-afstemning?"

De tre ministre fik hver overrakt et kompas for at kunne finde vej i det farefulde politiske landskab. Det har ingen af dem dog brug for: Anders kan selv, Bertel har Dansk Folkeparti til at vise vej, og Tove har jo biskopperne som ledestjerner.

Turneen startede i Ishøj-centeret, hvor en kvinde kom stormende, kastede sig om halsen på Anders, og råbte, så alle kunne høre det: "Her er manden i mit liv". Det viste sig, at kvinden var beruset, men Anders følte sig yderligere motiveret til at drage videre ud i landet, og – en stem-

me er en stemme.

Statsministeren sluttede sin tale med nogle ord om regeringens mål: "Det skal gøre en forskel. Folk er ikke i tvivl; der er kommet en regering, som selv "Big Brother" kan mærke. Befolkningen skal kunne have tillid til os. Troværdighed skal give os chancen

for genvalg om 4 år."

Efter hovedretten tog Bertel Haarder ordet. Han mindedes 1973, hvor han selv og Anders kæmpede sig vej gennem høj sne i Viborg, for at nå frem til et vælgermøde: "Allerede den gang var Anders fuldstændig klar; han havde 5-9 løsninger på alle proble-

mer." Uden at bevæge sig ind i en dato-diskussion om en ny Euro-afstemning, ytrede Bertel nogle muntre betragtninger om begrebet "en rum tid". Alt i alt en meget veltilrettelagt og vellykket fest. Det bliver nok ikke det sidste gang, at der bliver "bal i den borgerlige".

V-stemmerne kom dryssende

Mel.: Sneflokke kommer vrimplende

1. De fyrede starutterne og lukked' institutterne og skrotted' fidd' lifutterne Så vi for dem får fred. Og Råd for Landdistrikterne, For Fred og for Konflikterne, og nævn for elektrikerne dem lægger vi nu ned.

2. Udvalg for plænegræsserne, For hønsene og gæssene og lastvognsoverlæssene, Dem vælter vi med fryd, og hingstekåring-pengene og fristeder for trængende, og Udetillægs-drengene, Dem sætter vi på spyd!

3. Og Udvalg om Fosfaterne, og pamper-reservaterne, og sekretariatene, Vi sætter lunten til og jordbundsforanstaltninger, og dyrevildtforvaltninger og alskens foranstaltninger Kan droppes, hvis man vil.

4. Og Frugt og Gartnerierne og ammekø'r og kvierne og dambrugsfiskerierne og råd for skråt og skiv, og nævn for smagsbedømmelse og kunstnerens berømmelse Det fylder os med væmmelse Det kalder på vor kniv!

5. Til kamp imod filisterne, Poul Ny' og S-ministerne og folkesocialisterne, Som tæller vore fejl! - Ja, la' os vælte bordene og ta' os selv på ordene: Nu drejer vi på rorene og sætter alle sejl!

Bertel

Nye tider - nye opgaver!!

AF Lars Stolshøj, Amtsformand

haft en yderst gunstig udvikling i antallet af stemmer, skønt vi var mange, der havde forventet en større afsmittning fra folketingsvalget over amtsrådsvalget til kommunalvalget.

Vi må konstatere, at 41.680 vælgere af de 112.790 der valgte at stemme Venstre ved FV, stemte på et andet parti ved kommunalvalget, hvilket svarer til 58,6% af de afgivne stemmer ved KV, der totalt i amtet udgjorde 71.110.

Det er ensbetydende med, at kun 63% af vore vælgere ved FV ligeledes valgte det kommunale Venstre, mens 80,3% også valgte os ved amtsrådsvalget.

Det skal derfor være vor klare ambition for den kommende 4-årige valgperiode, at vi sætter flere kræfter ind for at styrke Venstre på det kommunale niveau, det være sig igennem uddannelse, idéudveksling, politiske udvalg og sidst men ikke mindst, ved at gennemføre en række velorganiserede hvervekampagner for at sikre en endnu stærkere gruppe af kandidater til valget i november 2005.

Med ønsket om et rigtig godt nytår til alle medlemmer af Venstre i Københavns Amt, skal der endnu engang lyde en stor tak for den koncentrerede og vindende indsats i 2001. Efter at have nevet sig selv i venstre underarm et utal af gange igennem december, så er de blå mærker nu ved at være væk og dermed tid til at trække i arbejdstøjet igen for organisationen.

Efter næsten 9 år i opposition er Venstre nu igen i regering, men denne gang som såvel regeringens som landets ledende parti. Det stiller nye krav til alle vore folkevalgte, men absolut ikke mindre krav til vore egne organisationsfolk. Som nævnt i taburetten i december 2001, har vi i Københavns Amt ligeledes

Konservative

Det er med stor beklagelse at vi må konstatere, at konstitueringerne i forlængelse af valget d. 20. november, efterlod et større antal døninger imellem Venstre og Konservative i en række kommuner og ikke mindst i amtsrådet.

Ikke uventet havde de klare tilbagegange i langt de fleste kommuner og i amtet, en situation de har haft ekstremt svært ved at anerkende, og af besynderlige årsager finder de det uretfærdigt og benytter enhver lejlighed til at gøre Venstre ansvarlig for samme.

De vil derfor gøre alt - og jeg mener alt, for at genvinde det tabte terræn. Den konservative idé er på lige fod med den socialdemokratiske på retur, så det siger næsten sig selv, hvem der dermed skal gøres til hovedfjenden, nemlig os i Venstre. Lad dem ikke få et politisk ben til jorden. Venstre er på alle niveauer klart bedre rustet end Konservative er. Så min anbefaling skal være, at vi såvidt muligt undgår personlige konflikter med dem, og koncentrerer os om de politiske emner, det er netop der, vi vinder.

Udvalgsarbejdet

At Venstre nu sidder i regering mindsker på ingen måde behovet for det politiske arbejde i respektive amtsudvalg, tværtimod. Vi skal straks i 2002 sætte focus på dette arbejde og i langt større udstrækning sikre vore mange medlemmer mulighed for at søge den optimale indflydelse.

Gennem dit engagement i vore udvalg, har du stor indflydelse på Venstres politik grundet den meget tætte kontakt imellem udvalgene og vor folketingsgruppe. Det vil være de enkelte udvalgs opgave at sikre den liberale politik såvel bredde som dybde, at belyse såvel fordel som ulemper ved de forslag der måtte stilles.

Jeg skal derfor kraftigt opfordre til, at man til de kommende generalforsamlinger rekvirerer folderen, der kort beskriver de pågældende udvalgs arbejdsområder, samt navne og adresser på udvalgenes formænd hvortil man kan melde sig. Har du et eller flere politiske emner du ønsker behandlet i vore udvalg, er du ligeledes velkommen til at kontakte undertegnede,

der efterfølgende vil forestå fordelingen af de pågældende spørgsmål.

Hvervekampagner

Det flotte valg vi havde i november bevirkede selvfølgelig, at vor organisationsprocent faldt gevaldigt. 40.000 nye vælgere stemte på Venstre ved FV, hvilket i sig selv siger noget om et uopdyrket marked for nye medlemmer. Det skal derfor være vort mål, at vi henover den kommende 4-årige valgperiode øger antallet af medlemmer i Københavns Amt med mindst 2.000.

Vi vil fra amtsbestyrelsens side iværksette en række aktiviteter allerede i første halvår af 2002, en aktivitet der ligeledes vil gavne de enkelte lokalforeninger.

Har du spurgt din nabo?

Vedtægtsændringer

På Hovedbestyrelsens møde i december 2001 godkendte vi oplæg til revidering af Venstres vedtægter, en proces der længe har stået på ønskelisten. Oplægget er nu udsendt til samtlige lokalforeninger til

Høring frem til 15. marts 2002.

Kontakt din lokale formand, hvis du ønsker at deltage i høringen.

Uddannelse

På lige fod med tidligere år, vil der igen i 2002 være mulighed for at deltage i en lang række kurser arrangeret af VUF. Der vil fortsat være en bred vifte af tilbud, der henvender sig til såvel folkevalgte som organisationerne.

Vi kan aldrig blive for dygtige til vort arbejde i Venstre, og der vil altid være mulighed for at hente ny inspiration og nye idéer ved at deltage sammen med ligestillede. Jeg skal derfor opfordre til, at så mange som muligt gør brug af de mange spændende tilbud.

Lad mig afslutningsvis ønske alle et godt nytår og fortsat god arbejdslyst!

Konstituering og arbejdsopgaver for amtsrådsgruppen

Af Viceamtsborgmester, Bent Larsen (V)

fire år. Det bliver forhåbentlig bakket op med rigtig mange liberale udspil fra den nye Venstreledede regering.

Men vi sagde ja til at lede det nye udvalg, der har til opgave at fremme samarbejdet med erhverv og forskning. Her er der ikke de store politiske knaster. Så vi har muligheder for at skabe spændende nye initi-

ativer samtidig med, at vi på alle de traditionelle områder af amtsrådsarbejdet kan føre en klar oppositionspolitik. Slet ikke noget dårligt udgangspunkt.

I Hovedstadens Udviklingsråd (HUR) er det fortsat mig, der besætter den ene af Københavns Amts tre pladser. HUR har også store udfordringer foran sig. Især opgaven med at skabe den første sammen-

hængende trafikplan for hele hovedstadsområdet. Den skal ligge klar i 2003. Hele 2002 vil derfor komme til at stå i trafikpolitikens tegn, idet debatten om dette spændende område er skudt i gang.

Både den individuelle og den kollektive trafik skal have et løft. Jeg vil gerne opfordre taburettens læsere til at engagere sig i denne debat.

Der er nok af udfordringer at tage fat på. Venstres store amtsrådsgruppe på 8 medlemmer har konstitueret os således:

Økonomiudvalget:

Bent Larsen, Birgit Tystrup og Poul Brix

Sygehusudvalget:

Bent Larsen, Birgit Tystrup og Dorthe la Cour

Udvalget for teknik og miljø:

John Petersen og Ebbe Salling

Udvalg for Undervisning, Kultur og Internationalt samarbejde:

Poul Brix, Kurt Bork Christensen og Dorthe la Cour

Socialudvalget:

Jens Bruns-gaard og Kurt Bork Christensen

Psykatriudvalget:

Jens Brunsgaard og Birgit Tystrup

Sundheds- og Forebyggelsesudvalget:

Poul Brix og Jens Brunsgaard

Udvalget for Samarbejde mellem Erhverv og Forskning:

Bent Larsen (formand), John Petersen og Ebbe Salling

Murens fald

Hvis man for tiden slår op i en dansk avis, føler man sig som borger næsten hensat til Østtyskland, i tiden efter murens fald: Så megen nyvunden frihed, og så lidt erfaring i at udnytte den fornuftigt og ansvarligt.

VK-regeringens planer om at nedprioritere midler til råd og nævn har udløst et sandt hylekor, med venstrefløjen som forsanger. I indlæg fra modstanderne af regeringens planer tegner der sig en rød tråd. De har åbenbart den grundopfattelse, at råd og nævn kun kan eksistere, hvis det er skatteyderne, der finansierer aktiviteterne. For så vidt angår de overflødige af slagsen, må man give kritikerne ret. Regeringen ønsker kun at nedlægge udgiftsposterne på finansloven, og ikke at forbyde udvalgene ved lov. De forhenværende udvalgsmedlemmer bevarer også deres ytringsfrihed, og det står enhver frit for at betale dem honorar.

Det er ingen naturlov, at staten skal finansiere opgaver, der lige så godt kan klares af private organisationer og sponsorer. Så længe det offentlige betaler, vil andre aktører holde sig tilbage. Når staten er ude af billedet, får brugerne en direkte indflydelse på, hvilke behov der skal dækkes, og at opgaven løses til markedspris.

Er det for eksempel fornuftigt, at arbejdsmarkedets parter i stort omfang har overladt arbejdsformidling, jobtræning og omskoling til det offentlige? Nej, men så længe der ikke er noget reelt økonomisk incitament til at arbejde, er kommunernes jobskabende aktiviteter økonomisk forståelige. Mener arbejdsgivere, arbejdstagere og andre skatteydere, at man får mere arbejdsmarkedsudvikling for pengene gennem den nuværende skattefinansierede AMU-løsning, end i en løsning som arbejdsmarkedets parter selv administrerer og finansierer direkte? Hvis svaret er ja, er der grund til bekymring for Danmarks konkurrenceevne.

Mange års prægning af et vugge-til-gravsamfund kan ikke undgå at sætte mentale spor. De færreste kan se sig fri for en påvirkning - uanset partifarve. Heldigvis er frihed så stærkt vanedannende, at har man først oplevet den, opgiver de færreste den uden kamp.

Af Jens Frimand

Oles Klumme

Euroen og konventet

Af Ole Andreasen, MEP

EU er en kendsgerning, og Danmarks medlemskab betvivler i dag kun de færreste. Den danske kiv opstår, når vi skal beslutte os for i hvilket omfang, vi skal være med i fællesskabet.

Vi har f.eks. sat en grænse for vort medlemskab af fællesskabet ved euroen - endda to gange. Det skete senest ved folkeafstemningen i september 2000, da et flertal af de danske vælgere sagde nej til den fælles mønt.

Det måtte vi tage til efterretning. Dermed sagde vi nej til dansk indflydelse på egen fremtid, og med nej'et sendte vi samtidig en besked til Europa om, at danskerne ikke var parate til den fælles europæiske udvikling. Nej-sigere, der blev forskrækkede over resultatet, var hurtigt ude med forsikringer om, at de så sandelig ikke mente nej til Europa, men kun til mønten.

Fodslæbende

Men når man husker på, hvad de førte frem i valgkampen, var det svært at forstå det anderledes. Og sådan blev det da også opfattet uden for vore grænser. Vi blev og bliver betragtet som et fodslæbende medlem af fællesskabet, et medlem, der har sat sig selv uden for megen indflydelse. Det er ikke et problem for Europa, men for Danmark.

Nu har 300 millioner europæere euroen i hånden, - og dermed et meget kontant bevis på deres fællesskab. For euroen er ikke bare sedler og mønter, men en håndgribelig bekendtgørelse af den samhørighed, den europæiske union står for. Og som vi altså ikke vil vedgå os. Endnu.

For selvfølgelig må vi med i møntunionen - en dag. Sidst i det gamle år viste meningsmålinger, at der nu er et flertal for

dansk deltagelse i den fælles valuta. 51 pct. mod 46 pct. året før er for euroen, mens 43 pct., mod 48 pct. året før, fortsat vil stå uden for.

Der skal gå "en rum tid", før vi igen skal stemme om det, hedder det, og mange nej-sigere - men altså færre end i september 2000 - ser gerne, at den dag kommer sent. Formelt siger de, at de ikke ønsker euroen - reelt mener de, at de ikke vil have en videreførelse af den europæiske udvikling, der er i gang. Ja, for nogles vedkommende skal vi helst melde os helt ud af Unionen.

Modvillige rådgivere

De holdninger får nej-sigerne nu mulighed for at give udtryk for i det konvent, der skal stille forslag om Europas fremtid. Man kan stiltødt undres over, at personer, der har brugt alle deres kræfter på at svække vor position i EU, skal være med til at rådgive om, hvad vi kan gøre for Den europæiske Union, - og hvad den kan gøre for os.

Men nu har nej-partierne i Folketinget fået tilbuddet om en plads i konventet, og det har regeringen fået utak for - af samme nej-sigere. De kan ikke blive enige om, hvem der skal repræsentere den negative holdning i konventet, for det eneste, de har til fælles, er at "være imod". Nogle af dem har endda haft den frækhed at pege på Junibevægelsens Jens Peter Bonde eller Drude Dahlerup til MF-pladsen i konventet.

Man skulle tro, det var en vittighed. Ingen af dem har på noget tidspunkt påtaget sig et politisk ansvar for noget som helst her i landet. Og i EU-samarbejdet har de koncentreret indsatsen om at kaste grus i maskinen, hvor de har haft mulighed for det.

Jens Peter Bonde får

imidlertid - som formand for en politisk gruppering i Europa-Parlamentet - en plads i konventet i alle tilfælde, og på den måde vil dansk EU-modstand være repræsenteret til overmål.

Det mærkelige land oppe i nord

Man kan ikke forudsige udfaldet af konventets arbejde. De spørgsmål, der er rejst, er mange og komplicerede, og den debat, der allerede har været i gang "nede i Europa" i mere end et år, er stadig ved begyndelsen. Men man kan roligt forudsige, at de danske EU-modstandere i konventet vil bestræbe sig på at stoppe den europæiske udvikling.

De får ikke magt som agt, men de vil endnu en

gang henlede det undrende Europas opmærksomhed på det land, der tror sig så meget bedre end alle andre, og som så gerne vil have særlige rettigheder - helst uden pligter. De vil appellere til den triste og ego-centriske, forfængelige og hovmodige nationalisme, som vort kontinent har lidt så ufatteligt under, - og det i en tid, hvor vi har mere brug for EU end nogensinde.

Vi skal være fuldgyldige medlemmer af fællesskabet, vi skal af med forbedringer, vi skal styrke integrationen, vi skal bidrage til en fælles europæisk forfatning, vi skal afgive den suverænitæt, der er nødvendig for at nå målene, vi skal vise, at vi vil tage et medansvar for Europas fremtid.

Havde Danmark være Euro-land, kunne vi fra 1. januar 2002 stolt have betalt med Euro-mønter, præget med portræt af Hendes Majestæt Dronning Margrethe II, i Europa. Foto: Hasse Ferrol

En sund liberal finanslov fra VU

Af Jannick Nytoft, viceborgmester, Albertslund

Den 29. januar 2002 fremlægger VK regeringen sin første finanslov, der allerede har givet anledning til megen debat i Danmark, uden at finanslovens faktiske indhold er offentligt kendt. taburetten har ladet sig inspirere af Venstres Ungdom, der har fremlagt deres eget finanslovsoplæg med en solid liberal gennemgang af det offentlige forbrug.

Vi har derfor i taburettens redaktion udarbejdet en liste med VU's besparelsesforslag til inspiration for finansminister Thor Pedersen, hvis finansministeren meget imod vor for-

ventning mangler de sidste kroner til at fastholde skat-testoppet og opfylde velfærdsløfterne fra valgkampen.

De urealistiske forslag

Venstres Ungdoms finanslovsoplæg er naturligvis præget af, at det er en politisk ungdomsorganisation, der har udarbejdet et friskt og tiltrækkende oplæg. Oplægget er den "rene" liberale vare med klare politiske prioriteringer, der ikke tager synderligt hensyn til Venstres nye position som det brede, moderne folkeparti. Eksempelvis ønsker Venstres Ungdom at fjerne boligydelsen for pensionister og udfase boligsikrin-

gen for alle, hvilket vil give solide besparelser samlet set for 6,2 mia. kr. på finansloven. Efterløn er også taget under kærlig behandling af VU i ungdomsorganisationens finanslovsoplæg, efterlønnen kan give besparelser på 20 mia. kr. Et andet eksempel er overdragelse af udgifter til dagpenge til arbejdsmarkedets parter ved sygdom, fødsel og generel arbejdsløshed, der vil give samlede besparelser på 26 mia. kr. Reelt vil det være en skattestigning til danskerne, hvis der ikke samtidig gives tilsvarende skattelettelser til de danske skatteydere. Hvor fristende de ovennævnte reformforslag end kan være,

ejer de ikke politisk realisme bedømt ud fra den politiske platform, der gav Venstre regeringstaburetterne.

De realistiske forslag

Finanslovsoplægget fra VU indeholder en besparelse på 11,4 mia. kr. på den aktive arbejdsmarkedspolitik. Den aktive arbejdsmarkedspolitik er blevet et beskæftigelsesprojekt i sig selv, der berettiget er blevet udsat for massiv kritik, som værende reelt nytteøst for de fleste ordningers vedkommende. Transportsektoren er også gennemsyret af tilskud, regler, råd og nævn. Venstres Ungdom foreslår en samlet besparelse på 4,8 mia. kr., hvor

den primære besparelse ligger i fjernelsen af tilskud til jernbanedrift. Et andet område, der er velegnet til liberalisering er energisektoren, hvor der i VU's oplæg opereres med en besparelse på 1 mia. kr. Energisektoren bør ikke være detailreguleret, som tilfældet er i dag. Miljøbevist produktion skabes ikke af tilfældige politiske aftaler, men gennem et personligt ansvar, som VU rigtigt konstaterer. Et andet stort område er erhvervstilskud, her har VU forslag om besparelser på 5,1 mia. kr. Argumentationen er den fornuftige, at markedsökonomien er den ubetinget bedste økonomiske meka-

nisme, som sikrer velfærd og velstand. Politiske forsøg på indblanding i erhvervslivet er ofte uden virkning, af og til direkte skadeligt, da den naturlige økonomiske udvikling forøges ændret. Afvikling af en lang række tilskudsordninger er derfor nødvendigt for at sikre en god og effektiv erhvervspolitik, og samtidig spare skatteyderne for yderligere udgifter, som intet har med velfærdssamfundet at gøre. De ovennævnte realistiske besparelser giver samlet 22,3 mia. kr. Selv hvis der gemmer sig enkelte prisværdige udgifter gemt i besparelserne, er der rigeligt at tage fat på i finansloven for år 2002.

Konference om Integration af Flygtninge & Indvandrere

Lørdag d. 2. februar 2002 i Kulturhuset i Ledøje-Smørum (Flodvej) kl. 11.00 - 16.00

Program:

- 11.00 Fakta om Flygtninge & Indvandrere v/ Eyvind Vesselbo, MF (V).
- 12.00 Hvordan integrerer vi Flygtninge & Indvandrere i det Danske samfund? v/ Bertel Haarder, Minister for integration af Flygtninge & Indvandrere.
- 13.00 Frokost
- 13.40 Hvordan integrerer vi Flygtninge & Indvandrere i erhvervslivet? v/ Henrik Bach Mortensen, Direktør i Dansk Arbejdsgiverforening.
- 14.40 Kaffe
- 15.00 Integration af Flygtninge & Indvandrere i Farum kommune v/ Borgmester Peter Brixtofte

Deltagerpris kr. 60, som dækker frokost & eftermiddagskaffe. Drikkevarer er ikke inkluderet, men kan købes til rimelige priser.

Tilmelding senest: 27. januar 2002 til:

Jens Brunsgaard tlf.: 44 65 29 53 e-mail: brunsg@amtsraad.kbhamt.dk
Jan Pehrsson tlf.: 44 48 60 04 e-mail: janpehrsson@get2net.dk
Gerda R Hansen tlf.: 44 97 12 26 e-mail: rorbak@get2net.dk

Arrangør: Venstre i Ballerupkredsen

Venstres Konjunkturkonference - Dansk og international økonomi efter den 11. september

I Landstingssalen på Christiansborg onsdag den 30. januar 2002

- Kl. 09.00 Velkomst v/Torben Nielsen, formand for Venstres Erhvervspolitiske Udvalg
- Kl. 09.05 Udsigterne for den internationale økonomi efter 11. september v/cheføkonom Helge Pedersen, Nordea A/S
- Kl. 09.35 Konjunkturer og skat v/professor, dr. oec. Claus Vastrup, Århus Universitet
- Kl. 10.05 Kaffe
- Kl. 10.25 Rente- og valutamarkedet v/cheføkonom Bo Overvad, Svenska Handelsbanken
- Kl. 10.55 Dansk økonomi efter 11. september - recession i Danmark? v/underdirektør Jørgen Birger Christensen, Dansk Bank
- Kl. 11.25 Det danske aktiemarked i internationalt perspektiv v/seniorstrateg Jesper Skriver Frandsen, Nordea Securities
- Kl. 12.00 Frokost
- Kl. 13.15 Skat og arbejdsudbud v/professor Nina Smith, Handelshøjskolen i Århus
- Kl. 13.45 Forudsætninger for fremtidens velstand v/adm. direktør Hans Skov Christensen, Dansk Industri
- Kl. 14.15 Kaffe
- Kl. 14.30 Skat, velfærd og finanslov v/finanspolitisk ordfører Pia Gjellerup (S) og finansminister Thor Pedersen (V)
- Kl. 15.30 Skat og den offentlige sektor v/direktør, adj. professor Nils Groes, AKF
- Kl. 16.00 Afslutning

Konferencepris

Konferencegebyret er kr. 350,-, der inkluderer kaffe/the, frokost og mappe med kursusmateriale. Betalingen sker i forbindelse med tilmeldingen pr. check eller på giro 511-1196 senest den 25. januar 2002.

Indbetalt gebyr refunderes ved afbud senest onsdag den 23. januar 2002.

Tilmelding til: Venstres Landsorganisation, Søllerødvej 30, 2840 Holte, tlf. 45 80 22 33, fax 45 80 38 30, venstre@venstre.dk

De løb tør for ideer

Af Kr. Schultz-Jørgensen

– over befolkningen. At man er foragede – over befolkningen, fordi den i sin elendighed har tilladt sig at stemme på de forkerte.

Omtrent som da Marianne Jelved, det oprigtige menneske, nærmest græd på tv-skærmen, for øjnene af os allesammen, da de elendige danskere sidste gang stemte forkert, ved EU-valget i september forrige år.

Jelved græd

Marianne Jelved græd sine modige tårer. Hendes livs skuffelse, fastslog hun. Ikke siden Honecker i Østtyskland havde en politiker været så skuffet over befolkningen, som Marianne Jelved var den aften. Her har politikerne givet befolkningen stemmeret – og så misbruger vi den på det groveste ved at stemme på det forkerte.

Som vi gjorde ved valget i november: Danskerne stemte på de forkerte, på de umoralske, på de slette. Hvilken kolossal skuffelse – for dem, der ellers mente, at have monopol på både moralen, det gode og det rigtige. For dem kan folket jo næsten kun skuffe.

Og det gør folket så, med fast blyanthåndtering, fordi der trods alt er grænser for, hvor meget nogen kan holde ud af blive talt ned til, år efter år efter år.

Konklusionen på folketingsvalget november 2001 er den enkle, at valgets resultat – med al respekt - ikke havde ret meget med hverken Venstre eller de konservative at gøre. Valget handlede heller ikke om det højreorienterede, om det racistiske, om det slette og det umoralske.

Folketingsvalget handlede om, at nogen – dvs. mere end halvdelen af befolkningen, for at være helt korrekt – efterhånden var efterladt med det klare indtryk, at den tidligere regering forlængst var holdt op

med at lytte. At den tidligere regering forlængst var blevet allermost optaget af at beholde magten for at beholde den – og for med alskens pegepinde derefter fortælle den undrende befolkning, at dens elendige opfattelser af virkeligheden grundlæggende var både ukorrekte og umoralske.

Befolkningen tager fejl

I så henseende har de politiske diskussioner i årevis været en interessant øvelse i helt grundlæggende at tale ned til folk. Fra en ende af: Mener befolkningen, at der er problemer i sundhedssektoren, ja så tager befolkningen fejl (selv om regeringen på dette ene område, under den surrealistiske overskrift "folkehøringer," dog nedlod sig til at drage land og rige rundt for om ikke andet så lytte til befolkningen). Mener befolkningen at kriminaliteten vokser – ja så er befolkningen hysterisk, vrisser justitsministeren. Mener befolkningen, at indvandringen er et problem – ja så er den racistisk.

På et tidspunkt går det som det går: Befolkninger bliver trætte af at stemme på politikere, der skridt for skridt – med deres ministerbiler og deres pegepinde - er blevet mere loyale med de systemer, de egentlig skulle forvalte, end med de mennesker, der oprindelig betroede dem magten. Sådan er det gået mange gange i historien. Og sådan gik det også i november i Danmark.

Historiens logik

Om den nye regering vil gribe tingene anderledes an, dvs. med større respekt for mennesker end for med systemer, har jeg ingen anelse om. Følger vi historiens logik, vil den gøre det i et par år, måske fem, hvorefter arrogancen og inertien langsomt sætter ind, også her.

Sådan er historiens lidt triste cyklus. De gode nyheder er, at vælgerne ser det, næsten med det samme.

Intet lært og alt glemt

Af Kasper Elbjørn

I midten af december, mindre end en måned efter regeringsskiftet, kunne man læse i de danske aviser, at regeringspartierne undrede sig over Socialdemokratiets kritik af udsendelsen af op mod 400 danske soldater og materiel til Afghanistan. Socialdemokratiet - med tidligere udenrigsminister Mogens Lykketoft i spidsen – gav udtryk for, at de hellere så, at Danmark ydede sit bidrag sammen med FN i stedet for at støtte USA.

Vi er med jer hele vejen

Efter terrorangrebene den 11. september var budskabet til USA ellers: Vi er med jer hele vejen! Daværende statsminister Poul Nyrup Rasmussen sagde et par uger efter angrebene: "Signalet til USA er klart: Sig hvad I vil have". Sådan bør det naturligvis også være. Derfor bakkede oppositionen fuld og helt op om den daværende regerings linie.

Hvis man har glemt, hvordan Socialdemokratiet opførte sig i opposition i 1980'erne må man uvægerligt blive forundret over Socialdemokratiets nu vaklende opbakning til USA's kamp mod terroren. På den anden side er der god grund til at frygte, at Socialdemokratiet blot er på vej tilbage til den udenrigspolitik, der kendetegnede partiet i 1980'erne. Signalet til USA er ikke mere klart.

En afdanket B-skuespiller

I 1980'erne gjorde de ledende socialdemokrater som Anker Jørgensen, Lasse Budtz, Ritt Bjerregaard og Svend Auken alt for at modarbejde USA's politik overfor datidens fjende, Sovjetunionen. Socialde-

mokratiet svigtede gamle dyder og førte en politik, der lå nærmere Moskvas linie end USA's og NATO's. Midt under den kolde krig, kaldte Svend Auken sågar den nye præsident Ronald Reagan for en afdanket B-skuespiller, og bragte Danmark på koalitionskurs med vor vigtigste allierede.

Historien har vist, at det netop var oprustningen under præsident Ronald Reagan, der var hovedårsagen til, at Sovjetunionen brød sammen. Ronald Reagans enorme fortjeneste er, at han bragte en ende på den ubeslutsomhed og forvirring, der prægede USA's udenrigspolitik i hælene på nederlaget i Vietnam og præsident Jimmy Carter's fire år som præsident.

Ronald Reagan står i dag tilbage som en af de største præsidenter USA nogensinde har haft.

Historien gentog sig

Svend Auken har ikke lært af sine furiøse udtalelser i 1980'erne – eller også har han glemt, hvor fejlagtigt han vurderede Ronald Reagan. I hvert fald gentog historien sig, da Auken allerede under den amerikanske valgkamp i efteråret 2000 kom med stærkt negative vurderinger af George W. Bush. De negative udfald fortsatte efter George W. Bush havde udnævnt sin administration, der ellers af alle andre blev rost for sine kapaciteter såsom Cheney, Rumsfeld og Powell. Ja, Aukens kritik fortsatte faktisk helt frem til den 11. september.

Derfor vil det heller ikke være en stor overraskelse, hvis netop Auken var en af de socialdemokrater, der stod bag den valgstrategi, som Socialdemokratiet havde lagt før den 11. september. Rygter vil vide, at folketingsvalget skulle vindes ved hele tiden at sammenligne præsident George W. Bush med Venstres formand.

Vilje og mod

I dag kan man grine af Socialdemokratiets valgstrategi, men allerede dengang før den 11. september virkede strategien latterlig og forældet. Mange vil vide, at George W. Bush's besøg i Europa i sommeren 2001 var en bragende succes. Den amerikanske præsidents personlige udstråling gjorde stort indtryk på hans samtalepartnere inden og udenfor EU. Samtidig viste han politisk vilje og mod på at gennemføre sine visioner, der ikke mindst i dag, kan få stor betydning for Europas sammenhold og udvikling. Han forudså et Europa med flere nationer og mere frihandel samt et bedre og mere afslappet forhold til Rusland.

Den daværende udenrigsminister Lykketoft kritiserede da heller ikke George W. Bush i en rum tid. Desværre kunne han alligevel ikke altid nære sig, når han fik muligheden. Det gamle had til USA og republikanske præsidenter lurede lige under overfladen, og kiggede frem engang imellem, når lejligheden bød sig. Det klædte ikke Lykketoft. Ligesom Lykketofts udtalelser tilbage i december heller ikke klædte den tidligere udenrigsminister.

Ingen tvivl om støtte

Det er som om, de gamle socialdemokrater intet har lært af deres fejltagelser i 1980'erne – eller simpelt hen har glemt historien. Det er ikke godt for Danmark. Vi må derfor ikke håbe, at denne generation af socialdemokrater igen får magt, som de har agt.

I Danmark har vi aldrig været i tvivl om USA's støtte til os. Derfor skal USA heller aldrig være den mindste i tvivl om vor støtte til dem.

Og da slet ikke i en tid, hvor USA netop har brug for vor støtte. Socialdemokratiet har intet lært og glemt alt.

Behov for en global vækstorienteret udviklingspolitik

Af cand. polit. Anders Holbech Jespersen

Vi kan bruge den aktuelle politiske situation, hvor hele bistandsbudgettet er til debat, til at foretage en generel omlægning af bistanden i retning af vækstorienteret udviklingspolitik.

For Danmark som donorland betyder en vækstorienteret udviklingspolitik, at

vor udviklingsbistand skal rettes imod at skabe økonomisk vækst i modtagerlandene. Støtten skal især rettes imod at skabe de rette rammebetingelser for erhvervslivet i udviklingslandene, til at mobilisere kapital og finansiering af udvikling. På linie med Danidas sektorprogrammer for sundhed, landbrug, uddannelse osv., er der god grund til at introducere et sektorprogram for den private sektor, der kan bidrage direkte til ulandenes egen erhvervsudvikling.

Erhvervslivet fører an

De sidste 10 år er de rige landes udviklingsbistand faldet fra ca. 60 mia. USD

til ca. 45 mia. USD om året. Samtidig er erhvervslivets overførsler eksploderet. Derfor skal Danida også samarbejde med de danske virksomheder, der vil investere i udviklingslandene under det såkaldte PS-program, der støtter private virksomheder, der investerer i ulandene, og ved at støtte virksomheder, der vil gennemføre investeringer i infrastruktur i ulandene – de såkaldte BOT-projekter.

Liberal handelspolitik

Danmark skal også på andre områder prioritere ulandenes muligheder for vækst. Specielt Danmarks og EU's handels- og landbrugspolitik

har stor indflydelse på mulighederne for erhvervsudvikling i ulandene. Der har afgørende betydning for udviklingslandene, at de får markedsadgang på de produkter, som de kan producere konkurrencedygtigt. Der handler specielt om landbrugsvarer og tekstiler. Der bør Danmark arbejde for at afvikle handelsbarrierer og subsidieordninger, der udkonkurrerer ulandenes bønder på deres egne hjemmemarkeder.

Spar de rigtige steder

Skal man endelig give et bud på, hvor der skal spares i bistanden, så bør man kigge bredere end den bilaterale bistand. Det er mit indtryk at Danmarks direkte bistand til ulandene generelt set bli-

ver gennemført samvittighedsfuldt og er relativt effektivt. Derimod kan man stille spørgsmålstejn ved en del af den multilaterale bistand, som ofte bliver kritiseret for at være dyr, spredt og ineffektiv. De internationale organisationer er gode og nødvendige politiske spillere, men mange af dem er notoriske for deres operationelle ineffektivitet. Hvad laver FN's udviklingsorganisation UNDP's landekontorer i Østeuropa? Her er forholdene mildt sagt noget bedre end f.eks. Afrika og Sydasiens.

Skal vi påvirke menneskerettigheder og regeringsførelse i ulandene, giver det ingen mening at trække sig ud. Desto flere relationer vi

har til et land, desto mere kan vi påvirke det. Det gælder både for udviklingsbistand og handel. Det er f.eks. vanskeligt at forestille sig, hvad der skulle motivere regeringen i Vietnam til reformer i retning af et liberalt demokrati, hvis ikke det var en massiv tilstedeværelse af udlændinge – både erhvervsfolk og udviklingsfolk.

Når det er sagt, skal vi selvfølgelig være opmærksomme på, hvem vi støtter og ikke mindst hvordan. Vi skal selvsagt ikke støtte kleptokratiske regimer direkte. Der er masser af muligheder for at støtte oppositionen og den private sektor direkte i de lande, hvor man ikke har tillid til regeringen.

Udviklingsbistanden under lup

Af Pia Larsen, Venstres udviklingspolitiske ordfører

Et af de mere fremtrædende emner i efterårets valgkamp var den bistand, Danmark yder til de fattigste lande i verden. I sig selv et usædvanligt emne for en dansk valgkamp, da udviklingsbistanden i årtier har været en af de hellige køer, der ikke kunne røres ved – ensidigt drøftes.

At give bistand til verdens fattigste er da også en international forpligtelse, vi ikke må negligere. Over de næste 25 år øges verdens befolkning med 2 milliarder mennesker, og denne vækst vil langt overvejende ske i udviklingslandene – til trods for disse landes AIDS-problemer. Tilmed har FN's medlemslande besluttet, at det inden 2015 skal lykkes at halvere den andel af verdens befolkning, som lever i yderste fattigdom, dvs. for under 1 US dollar om dagen.

Et bredt flertal i Folketinget – herunder Venstre – har år tilbage besluttet, at Danmarks bistand til de

fattigste lande skal udgøre 1% af BNI. Hvis vi lægger miljøbistanden til, hvilket gøres i de fleste andre donorlande, kommer vi op i nærheden af 1,25%, svarende til 16 mia. om året. Den internationale målsætning er 0,7% af BNI. Det faktiske gennemsnit blandt EU's medlemslande er 0,3%. Danmark behøver altså ikke at dukke nakken i den sammenhæng.

Derfor er det heller ikke et reelt problem, at den nye VK-regering har besluttet at gennemgå bistanden med en tættekam for at sikre, at de danske skatteyderes penge bruges efter hensigten. I

forbindelse hermed vil vi midlertidigt sætte bistanden i stå på 1999-niveau, hvilket giver en besparelse i 2002 på 1,5 mia.kr. Dette skal betragtes som en "tænkepause", idet bistanden stiger automatisk år for år, fordi den beregnes ud fra BNI.

Bekæmpelse af fattigdom

Nøgleordene for dansk udviklingsbistand er de samme som tidligere: fattigdomsbekæmpelse og udvikling af demokrati og menneskerettigheder.

Det er svært at stille absolutte krav til meget fattige lande, fordi de mangler ressourcer og kapacitet på de fleste områder. Men vi kan altid stille krav til politisk vilje og mod hos regeringer, hvis de ønsker os som samarbejdspartnere. I de fleste af de 18 lande (de såkaldte "programssamarbejdslande"), som Danmark har et intensivt udviklings-samarbejde med, er den politiske vilje og modet til stede, men der er desværre nogle få undtagelser.

Det er ikke hensigten, at vi skal til at vende ryggen til en fattig befolkning i de lande, hvor regeringen desværre ikke har fattet budskabet om demokrati og

menneskerettigheder. Den første betingelse for, at en befolkning kan vælte en korrupt, udemokratisk og menneskefjensk regering er jo, at de basale behov som mad på bordet, sundhed og uddannelse er nogenlunde dækket. Det kan altså blive nødvendigt at hjælpe befolkningen i visse lande uden om regeringerne, og i den forbindelse droppe støtten til mere prestigebetonede projekter. Det er det, vi agter at gøre.

Derfor er det da også mest udtryk for politisk drilleri, når oppositionen påstår, at vi vil lade de fattigste i verden i stikken. Vi vil tværtimod hjælpe dem mere end tilfældet er nu. Lad mig blot nævne et par eksempler, der efter Venstres opfattelse ikke har spor med fattigdomsbekæmpelse, demokrati eller menneskerettigheder at gøre:

Støtte til politi og domstole i lande, der ikke respekterer menneskerettigheder. Indirekte støtte (budgetstøtte) til krigsførelse og udplyndring i nabolande.

Gør bistand overflødig

Udviklingsbistand er nødvendig, men skal ikke være permanent. Den skulle gerne blive overflødig i takt med, at de fattigste lande får udviklet deres samfund gen-

nem kapacitetsopbygning og en bæredygtig økonomisk vækst. I den sammenhæng er udvikling af erhvervssektoren afgørende, fordi en velfungerende erhvervssektor giver beskæftigelse og indtjening samtidig med, at den kan tiltrække investeringer og ny teknologi. En velfungerende erhvervssektor er også en del af fattigdomsbekæmpelsen.

I det lidt større perspektiv spiller frihandelsaftaler gennem WTO også en afgørende rolle. De fattigste lande skal have adgang til de rige landes markeder. Den nye handelsrunde, som i november blev sat i gang i Doha/Qatar (desværre uden min deltagelse, da valgkampen kom i vejen!), tyder på, at verdens rige lande omsider har fattet, at toldmure er ødelæggende for den globale vækst og sikkerhed. den 11. september har helt sikkert spillet en rolle her.

WTO-topmødet i november var et skridt i den rigtige retning. Verdenstopmødet om Bæredygtig Udvikling i Johannesburg i september 2002, hvor Danmark har EU-formandsskabet, bliver mindst lige så vigtigt. Danmark med den nye regering vil fortsat leve op til vore forpligtelser over for de fattigste mennesker i verden.

VENSTRE i Frederiksberg 1. Kreds
udlommer
Liberal Weekend i London
For 2 personer inkl. Fly & Hotel

1 led à kr. 100,- indbetalt på kredens girokonto nr. 16909556 før 1/3-02. HUSK navn og adresse. Evt. henv. til Jan Helsinghoff tlf.: 33 25 11 00 el. email: bryjart@image.dk

EN SJØVERE MADE AT STØTTE FORENINGEN PÅ. Alle kan deltage! Lodtrækning ved Jens Skipper Rasmussen. Vinderen kontaktes direkte.

- i samarbejde med:
brandstrup travels aps
gl. kongevej 87 - 1850 Frederiksberg c - tlf. 33 22 58 00 - fax 33 22 40 40

Ulandsmafia i krise

Af Christopher Arzrouni

nød og elendighed i Den tredje Verden. Ulandsmafiaen lever af den jævne strøm af ulandsbistand, der udløses ved at pådutte den vestlige verden en dårlig samvittighed.

Ulandsmafiaen har selvfølgelig ret i, at ulandene er afhængige af den industrialiserede verden. Men det gør dem ikke fattigere - tværtimod. De er jo netop afhængige af os, fordi adgangen til vore markeder gør dem rigere, end de ellers ville have været. Det er adgangen til markeder, der skaber velstand. Ulandsbistand skaber kun afhængighed. Den dræber det lokale initiativ.

Hvad så med de multinationale selskabers "udbytning"? Det er et argument, som ulandsmafiaen holder meget af. Men de vestlige virksomheder er i virkeligheden med til at overføre mere kapital, viden og uddannelse til Ulandene end nogen stat hidtil har gjort. De gør det selvfølgelig for at tjene penge. Men de skaber samtidig udvikling, dér hvor de lokale magthavere ikke står i vejen.

Lokale magthavere udbytter befolkninger

Faktisk er de lokale magthavere i ulandene den største hindring for udvikling. Uanset, hvad de kalder sig - generaler, demokrater o.s.v. - er de først og fremmest "kleptokrater". D.v.s. at de ihærdigt forsøger at suge økonomisk overskud ud af de samfund, de styrer.

De ulande, der har klaret sig dårligst, har forsøgt sig med socialistiske udviklingsteorier. Nogle forsøger at fremhæve Cuba som et godt eksempel på udvikling efter en ikke-kapitalistisk model. Da finansminister Mogens Lykketoft besøgte Cuba i 1987 påstod han, at "det er lykkedes rimeligt godt for cubanerne at forene en høj grad af indkomstudligning med betydelig økonomisk fremgang".

Faktisk viser det sig, at Cuba er et fallitbo - og også var det før 1987. Det højt priste cubanske sundhedssystem var heller ikke

Når hjælpen frem til de rigtige, eller ender velmente bidrag i lommerne hos ulandsmafiaen og lokale korrupte regeringer?
Foto: Hasse Ferrold

for godt. Befolkningens forventede levetid faldt i perioden 1960-69. Derefter steg den forventede levetid kun i nogenlunde samme takt som øvrige Caribiske lande. Socialistiske udviklingsstrategier i Ulandene har i det hele taget gjort voldsom skade f.eks. gennem fejlslagne "grønne revolutioner", importsubstitution o.s.v.

Det er ikke behageligt for ulandenes politiske ledere at blive konfronteret med, at de selv bærer ansvaret for deres økonomiske situation. Det er heller ikke sjovt for ulandsmafiaen i Danmark at få at vide, at skatteborgernes penge gør mere gavn i Den tredje Verden som privat kapital end som ulandsbistand. Problemet i Ulandene er ikke manglende ulandsbistand. Det er manglende kapitalisme.

Bistanden er med til at gøre ulandene mere afhængige af hjælp udefra. Ulandsbistanden gives f.eks. ofte til projekter, som ulandene ikke selv kan videreføre. Projekterne er simpelthen ikke bæredygtige. Det viser erfaringerne fra Tanzania. Hér har ulandsbistanden gjort mere skade end gavn, fordi landet er blevet totalt afhængigt af bistand. En nedsættelse af

bistanden til Tanzania ville være til gavn for alle parter. Det konkluderede en officiel dansk ekspertgruppe nedsat af Danida i en rapport offentliggjort i efteråret 1995.

Trade - not aid

Det er umuligt at fordele sig ud af verdens fattigdom. Det kan selvfølgelig være dejligt for os vesterlændinge at føle os hellige ved give en skærv. Men almisser virker sjældent efter hensigten. Der er meget mere perspektiv i at handle

med - og investere i - ulandene. Det er vejen til velsstand, den sande fattigdomsbekæmpelse. Handel og investeringer i Ulandene kræver en stabil og nogenlunde ukorrupt regering, der respekterer privat ejendomsret. Hvis denne beskedne målsætning kan opnås, vil det betyde langt mere end nok så megen ulandsbistand.

Problemet i ulandene er ikke manglende ulandsbistand men manglende kapitalisme. Derfor bør ulandsbistanden afskaffes. I

stedet bør man opmuntre til, at ulandene selv etablerer politiske og økonomiske strukturer, der fremmer velstand.

Den nye borgerlige regering har bebudet, at den vil skære 1,5 mia. kr. af ulandsbistanden - og at den ikke vil lade sig rokke af de organisationer, der lever af at formidle bistand til Den tredje Verden. Disse organisationer har udviklet sig til en sand ulandsmafia: Mellemløst Samvirke, Ibis o.s.v. Før i tiden kunne de presse Ulandsbistand ud af vestlige skatteborgere ved at påstå, at vi udnyttede de fattige lande.

Tiden er kommet til at se kritisk og fordomsfrit på de store milliardbeløb, som Danmark overfører til andre lande. Hver eneste dansker betaler knap 2.000 kr. om året til ulandene. Danmark punger ud med over 10 milliarder kroner. Det svarer til det beløb, som vi årligt bruger på videregående uddannelser, på børnefamilieydelse eller på efterløn.

Udbytning er en skrøne

I 60'erne påstod ulandsmafiaen, at den vestlige verden bar ansvaret for underudviklingen i ulandene p.g.a. tidligere tiders imperialisme. Den skrøne hopper ingen på længere. Det viser sig, at de lande, der klarer sig dårligst, aldrig har været kolonier. Det gælder f.eks. Etiopien og Liberia. Omvendt har de vestlige lande, der har haft færrest kolonier, klaret sig bedst i verdensøkonomien. Det gælder bl.a. USA og Tyskland. De har klaret sig uden at "udbytte" andre. Endelig har det vist sig, at en lang række fattige lande har opnået velstand ved netop at blive kapitalistiske. Det gælder Taiwan, Syd Korea, Malaysia o.s.v. De kapitalistiske ulandes succes truer ulandsmafiaens overlevelse. Dens eksistensberettigelse er nemlig

MØD Finansminister THOR PEDERSEN Mandag den 4. marts 2002

Venstre i København afholder "mandagsmøde" i Landstingssalen på Christiansborg kl. 19.30.

Mød Finansminister Thor Pedersen, der giver oplæg til debat om: Finanspolitik - mål, indhold, fremtid og langsigtede mål.

Tilmelding til Astrid Søborg på tlf. 77311405 eller E-mail astrid47@hotmail.com eller til Hasse Ferrold på tlf. 38801832, E-mail hfdk@mail.com eller til Vagn Svendsen tlf. 23241914, E-mail: vagns@dk.ibm.com

Åndelig føde i de københavnske folkeskoler

Af Pia Allerslev, BR(V), gruppeformand

Det er tid at sætte fokus på den danske folkeskoles primære opgave – nemlig undervisningen og indlæringen.

Mange politikere (fra andre partier!), kommer jævnligt med forskellige bud på, hvad folkeskolen også skal indeholde og tilbyde til eleverne og forældrene. Det seneste eksempel i Kø-

benhavn er sagen om skolemad til eleverne. Skolemad kan være et fint og rigtigt projekt, men vi må sige fra, når pengene skal tages ud af et budget, der i forvejen ikke overlader megen plads til indkøb af relevant og tidssvarende undervisningsmateriale, nye landkort til klasserne, ordentlige borde, stole og bygninger. Det er på tide, at der kommer fokus på den åndelige føde i de københavnske folkeskoler!!

Flere timer i dansk og matematik

De kommende år skal der ske store forbedringer. Fagligt set skal der være mere fokus på dansk og matema-

tik, da disse fag er blandt folkeskolens grundlæggende dannelsesfag og færdighedsfag. Elevernes evner til at læse og regne skal styrkes væsentligt, og derfor vil vi stille forslag om, at timetallet i disse fag i 1.-3. klasse bliver hævet.

Derudover skal vi sikre, at undervisningen tager udgangspunkt i det enkelte barn. Dette gøres blandt andet ved maksimal anvendelse af holddeling og differentieret undervisning på tværs af klasser og årgange. Herved kan vi give det enkelte barn udfordringer på barnets eget niveau og derved sikre kvalitet for den enkelte. BR bør derfor

med fokus på skolerne sikre, at disse udnytter alle muligheder for at møde barnet på dettes eget niveau.

Åbenhed og synlighed

Vi må sikre kvaliteten i de københavnske folkeskoler. Som forældre i København er det vigtigt, at der er fuld tiltro til kvaliteten af hver enkelt folkeskole, samt at det er synligt, hvad der sker på den enkelte skole. Derfor er det også vigtigt med en større åbenhed, udadvendthed og synlighed af folkeskolen. Hver enkelt folkeskole i København skal præsentere, hvad den kan, vil, ønsker og står for. Det skal være nemt at få

oplysninger om fag, læseplaner, værdier, pædagogik, mål og evalueringer af kvaliteten – fagligt og socialt – for den enkelte skole.

Øget fokus på de primære opgaver

Vi har nogle gode folkeskoler i København, men vi er nødt til fortsat at have fokus på de primære opgaver, der er i folkeskolen. De faglige kvalifikationer skal sikres i en syntese med det enkelte barns styrkesider, selvstændighed og kreativitet. Jeg tror, det er muligt at skabe en folkeskole, der giver eleverne faglighed og kvalitet, så de kan begå sig på lige fod med elever fra de lande, vi

ellers ynder at sammenligne os med.

Vi har en god undervisningstradition i Danmark, og vi kan være stolte af, at vore børn ikke blot bliver sat til at huske på årstal og steder og anden form for tom indlæring. De bliver også udfordret til at tage stilling, at forholde sig til problemer og i det hele taget være kritiske overfor det de møder. Det – kombineret med en styrkelse af fagligheden – vil forhåbentlig være med til, at vi i løbet af få år kommer til at placere os i toppen af alle de undersøgelser, der bliver lavet om elevers færdigheder i skolen.

Har man husket folkeligheden?

Af Hasse Ferrold, næstformand i kulturudvalget, Venstre i København

Med stor interesse læser jeg om ny kulturarvsstyrelse, kulturelle udvalg, andre styrelser og kulturfonde, der er idégivere, inspiratorer og giver bevillinger til offentlig støttede kulturprojekter og aktiviteter i Danmark.

Hvem er egentlig målgruppen for alle disse tiltag, og hvem finansierer det?

Skatteborgerne selvfølgelig. Det er jo også dem, der skal bakke op gennem deres fremmøde ved arrangementerne, lægge entreindtægter og gennem deres positive omtale øge interessen i samfundet for, hvad der foregår. Det er jo vigtigt, at kulturpolitikken bakes op af befolkningen, og derfor har rødderne forankret i folkelighed og ikke kun laves for og af en kulturelite til glæde for sig selv. Det vil være et problem, hvis kunsten og projekterne bliver for befolkningsfjerne og ikke forstås af de, der skal "spytte penge i bøssen".

Det er vigtigt, nødven-

digt og glædeligt, at vi i Danmark har en kulturelite, der med stort engagement og aktivitetslyst arrangerer, bevilliger, støtter og inspirerer kulturelle formål, nytænkning og kulturelt fremskridt, men det er lige så vigtigt, at det, der promoveres, er forankret i befolkningen og deres ønsker.

Vi har jo gennem det politiske system muligheden for at sortere, prioritere og bevillige, men er det nok? Når diverse udvalg, styrelser osv. kun har en repræsentation af folk fra de cirkler, der skal modtage støtte og bevillinger, samt give input til trends i kul-

turpolitikken, er så de egentlige bevillingsgivere – skatteborgerne – repræsenteret?

I den nye Kulturarvsstyrelse taler man for eksempel om faglige råd af udpegede fagfolk. Har det nyligt nedsatte billedkunstråd folkelig repræsentation eller kun kunstnere? Er der folkelig repræsentation i Kulturministeriets Udviklingsfond, og ville de for eksempel have accepteret 300.000 kr. til et videoprojekt i et galleri?

Skatteborgerne er vant til i privatlivet, at deres hårdt beskattede indtægtskroner prioriteres, når de gives ud. Så er det vel også rimeligt,

at denne "folkelige snusfornuft" påvirker kulturpolitikken. Selvfølgelig skal et samfund have plads til nyskabelse i kunst og kultur, og der skal være plads til nye idéer og fremskridt, men det er vigtigt at huske folkeligheden, og hvem det egentlig laves for, hvor der skal støttes med offentlige midler.

Derfor synes jeg, at det er væsentligt, at der i diverse offentlige udvalg, styrelser, fonde osv. indsættes repræsentanter fra "den brede befolkning" med bred og ikke fagspecifik egeninteresse for området. Disse kunne for eksempel findes via annoncering i dags-

pressen, som læses af alle og ikke kun en elite.

Det repræsentative demokrati kunne så udøves ved, at de politisk valgte indsætter personer med lodig interesse i områderne, selv om det selvfølgelig skal defineres, hvad "lodig interesse" dækker.

Derved kunne man få nye input og folkelig opbakning og generel appeal, så det ikke kører i de samme cirkler hele tiden, og der er bedst mulig overensstemmelse, med hvad der får støtte, og det folk rent faktisk går ind og ser.

Supermarco

Største italienske supermarked i Skandinavien

Stort udvalg i vine, oste, kødvarer, kager, espresso kaffe, mineralvand m.v.

Åbningstider: Mandag-torsdag: kl. 8.30-16.30
Fredag: kl. 8.30-18.00 & Lørdag: kl. 10.00-14.00

Fiskerihavnsvej 3, 2450 Kbh. SV. Tlf. 33 93 82 93.
Stor parkeringsplads. Nabo til Københavns Roklub.

Få dit budskab ud til 5.700 læsere
i København og Frederiksberg Kommuner,
Samt i Københavns Amt.

En annonce på 9 cm over 2 spalter koster:
500 kr.

Der er ingen startomkostninger.

Kontakt redaktionen for flere oplysninger:
redaktionen@tabureten.dk

Næste Deadline: 14. februar 2001.

Bedre råd – uden råd

Af Edith Thingstrup

vælger McDonalds frem for Era Ora.

"Public Service Rådet" – er det ikke en nødvendighed i en tid, hvor public service i TV er? Men public service i dansk TV forudsætter først og fremmest, at DR begrænser sig til nyheder og kulturprogrammer – frem for at sende quizzer og TV-serier, som andre kanaler ligeså godt kunne bringe.

"Nordvestjysk Folkecenter for Vedvarende Energi" er vel græsrodarbejde på høj plan. Men vedvarende energi kunne måske fremmes ved, at man droppede den fuldstændig ulogiske CO2-afgift på energi fra vindmøller.

"Boligtrivsel i Centrum" er lige noget for mig. Men boligtrivsel handler først og fremmest, om hvorvidt man har råd til at vedligeholde sit hjem. Og det danske skattesystemt opmuntrer i høj grad til gør-det-selv-arbejde.

Flot initiativ

VK-regeringen har taget et flot initiativ til at nedlægge overflødige råd og nævn. Ikke fordi deres formål i sig selv er dårlige – men fordi pengene kan bruges på vigtigere ting. Vi skal have bedre råd - f.eks. til offentlige kerneydelser som sundhed, ældrepleje og forskning.

Under valgkampen meldte Venstre klart ud. Vi ville sanere i antallet af råd, nævn og tilskud. Venstre fremlagde endda en længere liste, hvoraf det klart fremgik hvilken slags råd, vi havde i kikkerten. Jeg var en af de frygtssomme dengang. Jeg tænkte: "Det er farligt at gøre den slags før et valg. Sæt nu, det vækker et ramaskrig". Men Venstre valgte den modige strategi. Både journalister og socialister fik mulighed for at kritisere. Alligevel vandt vi valget. Derfor kan ingen sige, at vi har ført vælgerne bag lyset. Tværtimod har de givet os et klokkeklart mandat.

Råd forgår – eksperter består

Alligevel starter hylekoret om, at både retssikkerhed, ekspertise o.s.v. står på spil. Intet under, at skatterne i Danmark konsekvent er gået i vejret. Et af hylekorets ofte gentagede argumenter handler om, at regeringen er ude på at begrænse den ekspertise, der er til rådighed for samfundet. Som om borgernes rettigheder var truet.

Det er egentlig en absurd påstand. De mennesker, som sidder i råd og nævn, har i forvejen en ekspertstatus. De er ansat ved universiteter, domstole og organisationer. De har ikke

fået deres ekspertise ved at sidde i et råd. Og deres ekspertise forsvinder ikke bare, fordi de holder op med at være medlem af et råd. Jeg kan ikke lade være med at få den tanke, at en del af hylekoret om de dødsdømte råd og nævn skyldes, at nogle mennesker risikerer at miste en ekspertstatus, som de kun har i kraft af deres medlemskab af diverse råd og nævn.

Lettere at bruge end at spare

Der er altid nogen til at hyle op over, at et tilskud, et råd eller et nævn bliver fjernet. Når en mindre og veldefineret gruppe mister en stor fordel, skal det nok blive bemærket. Til gengæld der er sjældent nogen til at råbe op, når skatterne stiger. Smerten spredes på mange. En stor gruppe rammes en lille smule, og er derfor svær at få op af stolene. Derfor er det altid lettere at bevilge nye udgifter end at fjerne tilsvarende gamle.

Denne asymmetri er baggrunden for beskatningens enorme vækst i de seneste årtier. I princippet er det sket på fuldt demokratisk vis. I realiteten er det sket uden egentlig prioritering. Hvor er det dejligt, at vi har fået en regering, der kan prioritere!

Råd, nævn, udvalg og centre mv. der nedlægges, sammenlægges eller reduceres - efter ministerområde

Beskæftigelsesministeriet

Udbyttedelingsnævnet nedlægges

Bevillingen til Erhvervs sygdomsudvalget tilpasses samtidig med at udvalgets opgaver reduceres

Følgende analyseres nærmere:

- Mulighed for sammenlægning af Udviklingscenter for Beskæftigelse på Særlige Vilkår, Formidlingscenter Århus og The Copenhagen Center
- Mulighed for sammenlægning af Landsarbejdsrådet (LAR) og Det Sociale Råd
- Mulighed for sammenlægning af de regionale arbejds-markedsråd (RAR) og koordinationsudvalgene
- Mulighed for forenkling af Arbejdsmiljørådet, Arbejdsmiljørådets Service Center og Branchearbejdsmiljørådene
- Den fremtidige opgavevaretagelse i Arbejdsmarkedets Ankenævn og Arbejdsmiljøklagenævnet

Finansministeriet

Følgende nedlægges:

- Udetillægsnævnet
- Bygningsplejerådet
- Klassificeringsudvalget

Forsvarsministeriet

Forsvarets Pædagogiske Råd nedlægges

Fødevarerministeriet

Følgende nedlægges:

- Det Rådgivende Udvalg for Tilskud til Lægivende og Biotopforbedrende Beplantninger
- Det Rådgivende Udvalg vedrørende Jordfordeling
- Kontaktudvalget for Kartofler
- Bestyrelse og administration for Måltidets Hus
- Udvalget for Smagsbedømmelse af Vin til Udførsel med Eksportrestriktioner
- Fødevarerministeriets Mastitisudvalg
- Fødevarerministeriets Rådgivende Udvalg vedrørende Bevarings- og Besøgscentre for Gamle Danske Husdyracer
- Kåringsudvalget
- Styregruppen for Græsrodsforskning
- Udvalget om Miljøpåvirkninger og Fiskeressourcer afslutter dets opgaver og nedlægges
- Udvalget vedrørende Dambrugserhvervets Udviklingsmuligheder i forhold til Miljøkrav og Vandløbsbrugerinteresser (Dambrugsudvalget) afslutter dets opgaver og nedlægges
- Udvalget vedrørende Udviklingsmulighederne for Saltvandsbaseret Fiskeopdræt i Danmark afslutter dets opgaver og nedlægges
- Fødevarerpolitisk Forum
- Rådet for Bedre Madkvalitet
- Børnekostpuljen
- Det Sagkyndige Mastitisudvalg

Den fulde liste findes på:
www.fm.dk/nyheder/nyheder.asp

sker også med våben og nar-kotika, og de er uden skrupler over for de mennesker, der falder i deres kløer. Debatten om den kriminelle menneskesmugling har stort set ikke været fremme i den danske debat, hvad den absolut burde.

I en række lande - og her nok især Tyskland - har man et fænomen med illegal immigration, og med mennesker, der bliver "tålt". Dis-

se mennesker er beskæftiget på et sort arbejdsmarked under ydmygende forhold. Enzensberger skriver, at i byggebranchen, tekstilindustrien og de simple servicefag hersker der tilstande, der minder om fortidens slave-markeder.

Enzensbergers bog kan varmt anbefales, og man vil være godt forberedt til debatten med denne bog i bagagen.

Den store vandring

Af Bodil Kruse

Venstre har vundet valget, og vi har fået Bertel Haarder som minister for flygtninge, indvandrere og integration. Det er et vigtigt - og som valgkampen viste - kontroversielt - område.

I den forbindelse kan det være vigtigt at holde fast ved trådene bagud, og her kan en bog af den tyske forfatter og filosof Hans Magnus Enzensberger være af interesse. Bogen hedder "Den store Vandring" (63 s.), og den har mærkeligt nok stort set ikke været inde i debatten i Danmark.

I bogen skitserer Enzensberger menneskets historie bagud til konflikten mellem nomader og agerdyrkere, og

han skriver at reglen i historien er røver- og erobringstogter og eksil. Han hævder - til forskel fra tidens halahippier - at enhver migration fører til konflikter, uanset hvad der udløser den, og hvilket omfang den antager.

Globalisering

Videre skriver han, at nutidige migrationer adskiller sig fra tidligere vandrebevægelser. Mobiliteten er vokset enormt, og globaliseringen i økonomien er en anden faktor. I Danmark har velmenende mennesker sammenlignet nutidens indvandring med kartoffeltyskerne i 1700-tallet og de polske roearbejdere fra ca. 1900 - 1932. Med Enzensbergers

formulering er denne sammenligning uholdbar - det er helt andre ting, vi har med at gøre i dag.

Velmenende mennesker har hævdet, at vi gør de fattige lande en tjeneste ved at modtage dele af deres befolkning som indvandrere. Denne tese gendriver Enzensberger ved at vise at udvandring af store grupper mennesker ofte har en negativ indflydelse på hjemlandet. Eksemplet er her Irland, hvor 72% af alle irere forlod landet i årene 1851 - 1901. Efter denne åreladning var Irland stadig blandt de fattigste i Europa på den tid.

Videre i bogen analyserer Enzensberger asylbegrebet, og han har en del gode iagt-

tagelser; senere tager han fat på de store ind- og udvandring i Tysklands historie. Han kommer med en skarp bemærkning til det, han kalder resterne af venstrefløjen. I deres retorik idealiseres indvandrere til en næsten omvendt fordom, og han har blik for den sælsomme alliance mellem venstrefløjen og et præsteskab, der bruger Bjergprædikenen som en politisk løsning.

Kyniske forbrydere

Enzensberger skriver videre kritisk om den moderne menneskesmugling, der i dag varetages af professionelle og kyniske forbrydere. Disse mafiagrupper handler selvfølgelig ud over menne-

Det lysner i øst

Af Svend Kjems Hove, SILBA

I vor nyslåede statsministers nytårstale blev der på den udenrigspolitiske front ud over den 11. september og hvad deraf fulgte plads til at omtale den kommende østudvidelse af EU. Anders Foghs prioritering afspejler sikkert meget godt stemningen både i Venstre og generelt i befolkningen, for tanken om at få helet Europa ved at inddrage de lande, der lå nedfrosne i den kommunistiske dybfryser i flere generationer, i den europæiske koncert, nyder bred sympati.

Hvis sympatien kun udmønter sig i smukke tanker, er det begrænset, hvad den kan flytte. Hvis sympatien får en gnist til at fænge og folk til at handle, kan der blive tændt et lys. En sådan gnist fængede i 1994, hvor en kreds af venstrefolk satte sig for at gøre noget for at opbygge en demokratisk kultur i de baltiske lande, som nu var blevet frie efter at have gennemlevet 50 forbandede år på Europas skyggeside.

SILBA's baggrund

SILBA (Støtteinitiativet for Liberale i Baltikum) blev så dannet og kom til at danne

rammen om et samarbejde med liberale kredse, først i de tre baltiske lande og senere hen i disses nære udland. Hovedvægten lå på undervisning i, hvordan politiske processer fungerer i et demokratisk samfund, men der er da også blevet ydet en vis materiel støtte, f.eks. i form af computere. De kurser, der har været afholdt, har været afholdt både i Danmark og østpå, men med tiden er aktiviteten blevet koncentreret ude på "østfronten", da det er her, man får mest for pengene.

De penge, der finansierer aktiviteterne, stammer dels fra SILBAs egne midler, dvs. kontingenter og bidrag, dels fra udenrigsministeriets Demokratifond, hvor SILBA er en af de helt store "kunder". Ikke blot bliver pengene som nævnt fortrinsvis brugt i Øst, men de bliver heller ikke brugt til at forgyldte vore undervisere ude i marken, for de får blot dækket deres udgifter. Underviserne rekrutteres fortrinsvis blandt VU'ere med engagement i det internationale arbejde. Nogle af dem har endda den overordentlig relevante kvalifikation, at de behersker russisk, for selv blandt de unge østpå, som først og fremmest er målgruppen for kursusvirksomheden, er kendskabet til engelsk beskedent.

Nu for det baltiske område, ikke Baltikum

Tidligere lå indsatsens tyngdepunkt i Baltikum, men i løbet af de sidste par år er

arbejdsmarken blevet noget bredere, hvorfor foreningen ved generalforsamlingen i januar 2001 ændrede navn og vedtægt. Forkortelsen er stadig SILBA, men det står nu for "Støtteinitiativet for Liberale i det Baltiske Område". Denne ændring beror på en erkendelse af, at de baltiske lande efterhånden har en så fast etableret demokratisk kultur, at de ikke har behov for støtte udefra. Også i snæver politisk-liberal forstand er missionen dér lykkedes, for f.eks. i Litauen tegner de to liberale partier sig for næsten halvdelen af stemmerne. EU-udvidelsen kan således give Europa en drejning i liberal retning.

Hvor går vi i SILBA så hen, når vi går ud af Baltikum? – Derhen, hvor udfordringerne er størst! I de sidste par år er kræfterne blevet brugt på Hviderusland (Belarus), som desværre stadig henligger i en sovjetisk dybfryser. Nu har det fabrikat selvfølgelig den fordel, at det ofte ikke virker helt efter planen, så Hviderusland er ikke blevet helt indstøbt i kommunistisk beton. Landet er dog nok det land i det nordlige Østeuropa, som har set mindst til det demokratiske lys efter Sovjets nedsmeltning, idet det under præsident Lukasjenko siden 1994 er blevet styret med en autoritær jernnæve. Da myndighederne er meget mistænksomme over for "vestlig" agitation, har nogle af seminarerne for hviderusserne, der kommer fra bevægelsen Borgerforum,

måttet henlægges til nabolandene.

Hviderussere i vælten ved valget

2001 var et meget travlt år for SILBA: En halv snes af vore folk fik gennemført seks kurser for knap 300 deltagere! Den sidste aktivitet var noget ganske særligt, idet der kom 12 hviderussere på besøg som "valgobservatører" i to uger op til valget den 20/11. Ifølge planen skulle de have nøjedes med at følge kommunalvalget, men da Nyrup satte alt på ét bræt, fik de oplevet dansk demokrati for fulde hammer (men ej segl...), og de overværede da også den seance, hvor Nyrup fandt stor fornøjelse ved at omdanne

lødige åndsprodukter til små MIGs. Desværre nøjes Lukasjenko ikke med chikane på det plan, og derfor vil Hviderusland i nogen tid fremover være en frugtbar arbejdsmark for SILBA, selvom andre lande også kommer på tale.

De kontakter, som SILBA har opbygget, er meget nyttige i forbindelse med Venstres internationale arbejde (og den årlige Øst-rejse, som Venstre arrangerer). Til gengæld kan SILBA så glæde sig over gennem otte år at have haft en kapacitet som Bertel Haarder som formand. Da han nu er blevet minister, er det blevet tid til forandring, og bestyrelsen har indstillet MEP Anne E.

Jensen, medlem af Europa-Parlamentets kontaktorgan til Litauen, som ny formand.

Hvis man skulle have fået lyst til at vide mere om foreningen, hvis kontingent er sat så lavt som til 100 kr., kan man henvende sig til undertegnede på tlf. 43 45 91 51. Skulle man være så sikker i sin sag, at man straks vil meldes ind, indbetales ovennævnte 100 kr. til kasserer Niels Holm, Postvænget 17, 6510 Gram, på giro 008-9249.

Integrations- og Europaminister Bertel Haarder, mangeårig formand for SILBA, må nu overdrage stafetten til Anne E. Jensen, MEP (V).

JESPERSEN OFFSET

Grafisk produktion i alle led - vi bygger bro mellem tryksager og Internettet

Foreningsblade
Plakater, foldere
Kampagnemateriale
Internetløsninger - design og opkobling
Kombination Internet/tryksag

...til særlige Venstre-priser!

Ved Langebro 1 DK-2300 København S
Tlf. 32 96 50 52 Fax 32 96 86 85

Advokatfirmaet Peter Hesselholt

RET & RÅD

Peter Hesselholt (H)
Annette Schepler (L)
Brian Bruun Hansen

Kontorets advokater er certificerede enten som boligadvokat eller som erhvervsadvokat

Bydammen 8 · 2750 Ballerup

4497 1414

Fax 4466 1407

info@hesselholt.dk

www.hesselholt.dk

Ballerup Revision

Registreret revisor
Søren Dalsgaard, HD

Centrumgaden 2 A, 1. sal,
2750 Ballerup

Tlf. 44 66 70 90

taburetten

19. årgang, nr. 1 2002
ISSN-NR 0904-3071

Udgiver

Venstre i Københavns Amt.

**Bladets adresse
taburetten**

Jens Frimand
Bakkegårds Allé 20, 3. MF
1804 Frederiksberg C.

E-mail

redaktionen@taburetten.dk

Adresseændringer

Hvis du flytter så meld din nye adresse til:

**Venstre, Søllerødvej 30
2840 Holte**
Tlf. 45 80 22 33

Ansvarshavende redaktør

Jens Frimand

Redaktion

Preben Falk Rangård
Jens Løgstrup Madsen
Christopher Arzrouni
Jannick Nytoft
Sune Wæsel

Produktion

P. E. Offset & reklame
76 95 17 17

Oplag: 5.700**Signerede artikler**

udtrykker ikke nødvendigvis Venstres eller redaktionens synspunkter

Deadline

14. februar 2002.
taburetten nr. 2
udkommer 4. marts 2002.

Ekspert i brok

Af Brokkeren

Nu må det være nok! Hvad er der dog sket med Bertel Haarder? Indtil for nylig Danmarks fremmeste forkæmper for EU. Og nu (tænk jer bare) kan han kun forestille sig, at EU skal regulere mere (I læste rigtigt) på luftfartsområdet! Ja, det kunen man sandelig læse i Politiken forleden dag. Jeg er glad for, at Politiken straks tog afstand fra denne såkaldte Europa-minister, der ikke har forstået, at regulering er vejen frem.

I det hele taget har saglig ekspertise svære kår i den nye regering. Hvor er jeg dog enig med den tidligere SF'er Christine Antorini, når hun skoser regeringen for dens ønske om at nedlægge råd, nævn og udvalg. Tænk jer de eksperter, vi kommer til at gå glip af! Elise Petersen i Den Grønne Fond. Keld Holm i Nævnet for Etnisk Ligestilling. For blot at nævne et par eksempler!

Vi ved da alle, at Elise er perfekt til jobbet, alene fordi hun er gammel Auken-støtte

i Socialdemokratiets formandsopgør. Vi ved da alle, at Keld er perfekt til jobbet, fordi han støtter både AGF og Socialdemokratiet. Måske ved de ikke så meget konkret om miljø og etnere. Men hvordan skal de dog lære det, hvis man hele tiden truer med at fratage dem deres ben?

Faktisk er det sådan, at man kun kan være ekspert, hvis man sidder i et råd. Ja, vi har godt nok masser af professorer og lektorer på universiteterne. Men de duer jo ikke rigtig til noget, før de har fået deres eget råd eller nævn at stå i spidsen for. Lad os dog indrømme det: Rigtige eksperter er udpeget af en regering, der ved, hvad den gør. Og det ved den nye VK-regering godt nok ikke.

Se bare statsministerens nytårstale. Roste de væbnede styrker. Men han glemte fuldstændig at rose de mange mennesker, der år ud og år ind har aftjent deres værnepligt i et vigtigt råd eller nævn. Ja, nu er det ikke fordi jeg føler mig personligt forbigået... I Klagenævnet for Brok skal vi nok ikke blive arbejdsløse i de kommende år. Der er stadig masser at brokke sig over under den nye regering. Tænk jer, en regering, der vil leve op til sine valgløfter! Hvis folk havde vidst det, havde de vel aldrig stemt på V og K!

Brokkeren

- 30. januar Venstres konjunkturkonference**
kl. 9.00 – 16.00 i Landstingssalen på Christiansborg.
Tilmelding/betaling senest den 25. januar 2001.
Se annoncen side 4.
- 2. februar Konference om Integration af flygtninge og indvandrere**
Kl. 11.00 – 16.00 i Kulturhuset i Ledøje-Smørum (Flodvej).
Tilmelding nødvendig. Se annoncen side 4.
- 14. februar Deadline for taburetten nr. 2 – marts 2002**
- 18. februar Generalforsamling i Venstre i Ballerup-Måløv-Skovlunde**
kl 19.00 på Måløv Sognegård Liljevangsvej 38 A, Måløv.
- 20. februar Generalforsamling Kastrup/Tårnby**
Kl. 19.00 i foreningscenteret lok.1, Tårnbyvej 5.
- 27. februar Generalforsamling i Venstre i Hvidovre**
kl. 19.00 på Dansborgskolens lærerværelse i Hvidovre.
- 4. marts Stormøde med Finansminister Thor Pedersen**
Kl. 19.30 i Landstingssalen på Christiansborg.
Tilmelding nødvendig. Se annoncen side 7.
- 4. marts taburetten udsendes fra Københavns Postcenter**
- 18. marts Kredsgeneralforsamling i Venstre i Hvidovre-kredsen.**
Kl. 19.30 på Gungehuskolens lærerværelse, Høvedstensvej 35, Hvidovre.